

Odsjek za pravne poslove
Zagreb, Jukićeva 12
KLASA: 502-04/25-02/04
URBROJ: 338-21-05-01-26-3
Zagreb, 28.04.2026. godine

OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ul. grada Vukovara 84
Zagreb

Posl.br.Pr-80/2025

TUŽITELJ: Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Zagreb, Margaretska 3, OIB: 02958272670, zastupan po Marku Perić dipl.iur., SU-50/2025

TUŽENIK: I. IVICA SVETINA , Hlebinjska 19, 10000 Zagreb, OIB: 94854379043
II. IGOR GRADINŠČAK, Jelašićka 3, Zagreb, OIB:19886581406

Tužitelj je oslobođen plaćanja sudskih pristojbi temeljem čl.11 st.1 toč.2 Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18)

ŽALBA TUŽITELJA

Tužitelj je zaprimio presudu od dana 28.04.2026. kojom se odbija tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Presuda je neosnovana i nezakonita te ju tužitelj pobija iz svih zakonom predviđenih razloga a osobito zbog pogrešne primjene materijalnog prava, bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Sud odbija tužbeni zahtjev tužitelja iz razloga što nije dokazao postojanje Ugovora o radu, navodeći da je prvotuženi u odgovoru na tužbu priznao postojanje Ugovora o radu njega kao poslodavca i II tuženog kao radnika, ali isti nije ništetan.

Prvotuženi je u svom iskazu na ročištu 25.06.2025.g. iskazao da je trebao pomoć u kućanstvu za čuvanje oca, te je II tuženog kako radnika pronašao putem oglasa, te je radni odnos prekinut jer nije došao na radno mjesto II tuženik, da bi na dopunskom saslušanju 10.09.2025. izjavio da ne poznaje II tuženika.

II tuženik je izjavio da ne poznaje I tuženika, da nikada nije radio kod njega, da on nikada nije podnio podnesak sudu niti ima saznanja tko je podnio podnesak u njegovo ime.

Sud je prihvatio kao vjerodostojan iskaz II tuženika i I prvotuzhenika danom na ročištu 10.09.2025. kao vjerodostojan, ne osvrćući se na navode iz odgovor na tužbu I tuženog da je sklopio Ugovor o radu s II tuženim.

Nadalje spisu priloži podaci Porezne uprave iz kojih je vidljivo da je I tuženi platio doprinose vezano za predmetni Ugovor o radu, kao i da je u prijavi na mirovinsko osiguranje koju je izvršio I tuženik, osnova osiguranja navedena radni odnos.

I tuženik je zaposlenik Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, te je na taj način zaposlio 15 zaposlenika na para dana i svi bili bez obveznog zdravstvenog osiguranja.

Nesporno je u sporu utvrđeno kako je II. tuženi prije sklapanja ugovora o radu nije imao status zdravstveno osigurane osobe.

Naime, tužitelj tvrdi kako su tuženici sklopili ništetan Ugovor o radu čija je jedina svrha bila korištenje prava iz Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju, prvenstveno zdravstvenu zaštitu.

U navedenom slučaju prava i obveze iz obveznog zdravstvenog osiguranja stječu se pod uvjetom da su prethodno **uplatile novčani iznos** u visini doprinosa na najnižu osnovicu od dana prestanka prijašnjeg statusa osigurane osobe, a najdulje za razdoblje od 12 mjeseci.

Da bi stekao status zdravstveno osigurane osobe **bez plaćanja** II. tuženi sklapa ugovor o radu s I. tuženim, te poslije prestanka Ugovora o radu, stječe status zdravstveno osigurane osobe **besplatno** kao nezaposlena osoba koja se javila zavodu u roku od 30 dana od dana prestanka radnog odnosa.

Isključivi **cilj** sklapanja takvog Ugovora o radu nije bio obavljanje poslova iz zaključenog Ugovora o radu već isključivo ostvarivanje prava iz obveznoga zdravstvenog osiguranja (na zdravstvenu zaštitu).

Nije logično ni životno da I. tuženik sklapa Ugovore o radu, kao fizička osoba s 15 zaposlenika za brigu o ocu, svi na par dana ili jedan dan i **prije nitko od tih zaposlenika nije imao zdravstveno osiguranje**.

Činjenica zaključenja ugovora o radu na jedan dan ukazuje na **nedopuštenost pobude**, jer svrha sklapanja ugovora o radu nije bila zasnivanje radnog odnosa 2. tuženog kod 1. tuženika, već ostvarivanje prava na obvezno zdravstveno osiguranje, što predstavlja nedopuštenu činidbu protivno Zakonu o radu, **a što ima za posljedicu ništetnost ugovora o radu**.

14. Sukladno članku 322. stavak 1. Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23. u daljnjem tekstu: ZOO) ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

15. Naime, prema odredbi članka 273. stavak 1. ZOO-a ako je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja da sklopi ugovor i ako je to drugi ugovaratelj znao ili morao znati, ugovor će biti bez učinka, dok je stavkom 2. istog članka propisano da se odredba o nedopuštenosti činidbe primjenjuje i na pobude za sklapanje ugovora.

16. Prema odredbi članka 270. stavak 1. ZOO-a kada je činidba nemoguće, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan.

17. Člankom 271. ZOO-a je propisano da je činidba nedopuštena ako je protivna Ustavu RH, prisilnim propisima ili moralu društva.

18. Uslijed navedenog pogrešno prvostupanjski sud zaključuje da predmetni ugovor o radu nije ništetan, jer pravilnom primjenom materijalnog prava je utvrđeno da su ispunjene pretpostavke za ništetnost, a prema odredbi članka 270. stavak 1., članka 271., članka 273. stavak 2. i članka 322. stavak 1. ZOO-a.

Iz stanja spisa proizlazi da je ocu I tuženog trebala pomoć zadnjih 8 godina života, a zaposlenih 15 zaposlenika je radilo ukupno 30 dana, i svi bez zdravstvenog osiguranja.

Stoga tužitelj smatra da se radi o ništetnom ugovoru čija svrha nije bio obavljanje poslova iz zaključenog Ugovora o radu već isključivo ostvarivanje prava iz obveznoga zdravstvenog osiguranja .

Slijedom svega iznesenog tužitelj predlaže usvojiti žalbu i preinačiti prvostupanjsku presudu, podredno ukinuti prvostupanjsku presudu i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U istom činjeničnom stanju **Županijski sud u Bjelovaru** svojom odlukom **GŽ R-142/2025-2**, je uvažio žalbu tužitelja i preinačio presudu Općinskog radnog suda u Zagrebu.

Marko Perić, dipl.iur.

SU 50/2025